

THỨ SÁU TUẦN 32 TN

Lc 17,26-37

²⁶ Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng : “Cũng như thời ông Nô-ê, sự việc đã xảy ra cách nào, thì trong những ngày của Con Người, sự việc cũng sẽ xảy ra như vậy. ²⁷ Thiên hạ ăn uống, cưới vợ lấy chồng, mãi cho đến ngày ông Nô-ê vào tàu, và nạn hồng thủy ập tới, tiêu diệt tất cả. ²⁸ Sự việc cũng xảy ra giống như vậy trong thời ông Lót : thiên hạ ăn uống, mua bán, trồng trọt, xây cất. ²⁹ Nhưng ngày ông Lót ra khỏi Xơ-đôm, thì Thiên Chúa khiến mưa lửa và diêm sinh từ trời đổ xuống tiêu diệt tất cả. ³⁰ Sự việc cũng sẽ xảy ra như thế, ngày Con Người được mặc khải.

³¹ “Ngày ấy, ai ở trên sân thượng mà đồ đạc ở dưới nhà, thì đừng xuống lấy. Cũng vậy, ai ở ngoài đồng thì đừng quay trở lại. ³² Hãy nhớ chuyện vợ ông Lót. ³³ Ai tìm cách giữ mạng sống mình, thì sẽ mất ; còn ai liều mất mạng sống mình, thì sẽ bảo tồn được mạng sống. ³⁴ Thầy nói cho anh em biết : đêm ấy, hai người đang nằm chung một giường, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại. ³⁵ Hai người đàn bà đang cùng nhau xay bột, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại. ³⁶ Hai người đàn ông đang ở ngoài đồng, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại.” ³⁷ Các môn đệ lên tiếng hỏi Đức Giê-su : “Thưa Thầy, ở đâu vậy ?” Người nói với các ông : “Xác nằm đâu, điều hâu tụ đó.”

TÍNH KHẨN CẤP CỦA NƯỚC TRỜI

“Ai tìm cách giữ mạng sống mình thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình, thì sẽ bảo tồn được mạng sống... Một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại.”
(Lc 17,33.34)

Suy niệm: Trong những cơn lũ lịch sử hồi tháng 10 nơi vùng rốn lũ, nước lên rất nhanh: Không đầy 10 phút, nước từ mấp mé sân đã dâng lên tới sát mái nhà. Không có thời gian di tản đồ đạc, thóc lúa, gia súc, người ta chỉ kịp trở mái nhà, leo lên nóc tránh nước lụt, cầu giữ được mạng sống mà thôi. Những ai còn nấn ná cố giữ lấy tài sản, ắt sẽ bị nước lũ cuốn trôi cả cửa lẫn người. Qua trải nghiệm đau thương đó, chúng ta cảm nhận rõ hơn tính khẩn cấp trong đòi hỏi của Nước Trời: Cuộc sống này thật tốt đẹp nhưng chỉ là cõi tạm, phải hướng tới “ngày của Con Người”, là thời điểm mở ra cánh cửa dẫn vào Nước Trời là cuộc sống hạnh phúc vĩnh cửu. Để đạt tới cuộc sống đó, không chỉ cần buông bỏ những gì là tạm thời, mà còn phải biết buông bỏ chúng kịp thời đúng lúc.

Mời Ban: Mỗi một khoảnh khắc trôi qua là cả một thế giới đi vào quá khứ và không bao giờ lặp lại. Cho nên, “liều mất mạng sống mình,” hay nói cách khác, “từ bỏ chính mình và vác thập giá mình hằng ngày” mà theo Chúa (x. Lc 9,23) chính là thái độ thiết yếu để sống trọn vẹn giây phút hiện tại đồng thời sẵn sàng đón gặp Chúa để bước vào cuộc sống vĩnh hằng vĩnh phúc với Ngài.

Sống Lời Chúa: Bạn hãy có những việc làm cụ thể để chia sẻ với những anh chị em gặp hoàn cảnh khó khăn, nhất là do hậu quả của thiên tai dịch bệnh.

Cầu nguyện: Lạy Chúa, xin cho con ý thức cuộc sống này là tạm thời, để con biết sẵn sàng hy sinh từ bỏ qua việc chia sẻ với những anh chị em gặp cảnh khó khăn khốn cùng.